

Електронний журнал «Ефективна економіка» включено до переліку наукових фахових видань України з питань економіки (Категорія «Б», Наказ Міністерства освіти і науки України № 975 від 11.07.2019). Спеціальності – 051, 071, 072, 073, 075, 076, 292. Ефективна економіка. 2025. № 11.

DOI: <http://doi.org/10.32702/2307-2105.2025.11.37>

УДК 339.9

А. В. Рибчук,

*д. е. н., професор, професор кафедри математики та економіки,
Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана Франка*

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-0377-7881>

Я. С. Лапчук,

*к. е. н., доцент, доцент кафедри математики та економіки,
Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана Франка*

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-9928-1943>

В. В. Титар,

*аспірант кафедри математики та економіки,
Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана Франка*

ORCID: <https://orcid.org/0009-0000-9679-5407>

Ю. М. Пантюк,

*аспірант кафедри математики та економіки,
Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана Франка*

ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0004-9551-1467>

СТРУКТУРНА МОДЕРНІЗАЦІЯ ТРАНСПОРТНОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНИ

A. Rybchuk,

*Doctor of Economic Sciences, Professor, Professor of the Department
of Mathematics and Economics,*

Ivan Franko State Pedagogical University of Drohobyt'sk

Ya. Lapchuk,

*PhD in Economics, Associate Professor, Associate Professor of the
Department of Mathematics and Economics,*

Ivan Franko State Pedagogical University of Drohobyt'sk

V. Titar,

Postgraduate student of the Department of Mathematics and Economics,

Ivan Franko State Pedagogical University of Drohobyt'sk

Yu. Pantyuk,

Postgraduate student of the Department of Mathematics and Economics,

Ivan Franko State Pedagogical University of Drohobyt'sk

STRUCTURAL MODERNIZATION OF THE TRANSPORT SYSTEM OF UKRAINE

У статті розглянуто теоретичні та практичні засади удосконалення механізму управління модернізацією транспортної системи України в умовах активізації євроінтеграційних процесів, глобалізаційних викликів. Акцентовано увагу на системному підході до аналізу сучасного стану транспортної галузі, визначено ключові тенденції, що впливають на її конкурентоспроможність. Проаналізовано структурні диспропорції в розвитку окремих видів транспорту, низький рівень логістичної інтеграції, недосконалість управлінських інститутів і нормативно-правового забезпечення. Обґрунтована доцільність формування єдиної державної політики модернізації транспортної системи, яка базується на принципах партнерства держави, бізнесу та громадськості, цифровізації процесів управління. Доведена необхідність реформування системи державного

управління у сфері транспорту, оскільки сучасні виклики, пов'язані з інтеграцією у європейський транспортний простір вимагають глибокої структурної модернізації. Підкреслено, що реформа повинна оптимізувати організаційні структури, забезпечити удосконалення регуляторних механізмів, запровадити прозорі фінансові процедури та посилення міжвідомчої координації. Реалізація запропонованого механізму сприятиме підвищенню ефективності транспортних послуг, розширенню транзитного потенціалу України, інтеграції у європейський транспортний простір та забезпеченню сталого економічного розвитку держави.

The article considers the theoretical and practical principles of improving the mechanism for managing the modernization of the transport system of Ukraine in the context of the intensification of European integration processes, globalization challenges and the growing role of sustainable development in the formation of national transport policy. The emphasis is on a systemic approach to analyzing the current state of the transport industry, identifying key trends that affect its competitiveness, environmental efficiency and the level of technological innovation. Structural imbalances in the development of individual types of transport, the low level of logistics integration, the imperfection of management institutions and regulatory and legal support are analyzed. The feasibility of forming a single state policy for the modernization of the transport system, which is based on the principles of partnership between the state, business and the public, digitalization of management processes, greening of transportation and coordination with European standards of transport development, is substantiated. The need for reforming the public administration system in the transport sector is proven, which is a key factor in ensuring the sustainable development of Ukraine's transport infrastructure, since modern challenges associated with integration into the European transport space require deep structural modernization. It is emphasized that the reform should optimize organizational structures, ensure the improvement of regulatory mechanisms, introduce transparent financial

procedures and strengthen interdepartmental coordination. Particular attention is paid to the role of digital transformation, intelligent transport systems, the development of "green" transport and increasing the energy efficiency of infrastructure. The implementation of the proposed mechanism will contribute to increasing the efficiency of transport services, expanding the transit potential of Ukraine, integration into the European transport space and ensuring sustainable economic development of the state.

Ключові слова: *транспортна система, модернізація, державне управління, європейський транспортний простір, інтелектуальні транспортні системи, сталий розвиток, цифровізація.*

Keywords: *transport system, modernization, public administration, european transport area, intelligent transport systems, sustainable development, digitalization.*

Постановка проблеми у загальному вигляді та її зв'язок із важливими науковими чи практичними завданнями. Транспортна система України є стратегічним елементом національної економіки, який відіграє ключову роль у забезпеченні просторової цілісності держави, мобільності населення та ефективного функціонування господарського комплексу. Вона виступає основою розвитку внутрішньої та зовнішньої торгівлі, сприяє поглибленню економічних зв'язків між регіонами, інтеграції України у європейський та світовий транспортний простір. Завдяки вигідному географічному розташуванню наша держава має значний транзитний потенціал, здатний забезпечити стабільні надходження до бюджету та посилити роль України як важливого логістичного хабу у системі міжнародних перевезень.

Водночас сучасний стан транспортної системи характеризується рядом системних проблем. Серед них – високий рівень фізичного та морального зношення основних фондів, низька ефективність управлінських рішень,

недостатня узгодженість між видами транспорту, обмежений обсяг інвестицій у розвиток інфраструктури, а також повільні темпи впровадження цифрових технологій та інноваційних рішень. Наявні диспропорції у розвитку транспортної мережі негативно впливають на швидкість і якість перевезень, підвищують логістичні витрати підприємств і, як наслідок, знижують конкурентоспроможність національної економіки.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. В умовах активних євроінтеграційних процесів, глобальних трансформацій і воєнних викликів питання структурної модернізації транспортної системи виходить на передній план. Інвестиції у розвиток залізничного, автомобільного, авіаційного та морського транспорту, впровадження інноваційних цифрових технологій управління логістикою, відновлення пошкодженої інфраструктури та підвищення рівня безпеки перевезень – усе це стало об'єктом наукових досліджень українських науковців – Р. Веприцького [1], В. Демчина [2], О. Дмитрієва [2], Г. Івасика [16], Ю. Калата [16], М. Когута [3], О. Комчатних [3], І. Лещуха [16], О. Луцківа [12], М. Мельник [17], О. Михальченко [9], К. Михайличенко [5], О. Никифрук [6], В. Панченка [7], С. Петровської [4], К. Притули [16], Л. Райчева [9], Н. Редько [4], С. Смерічевського [9], Р. Содоми [3], Р. Хайнаса [11], С. Шульца [12] та інші.

Попри активні зусилля держави та міжнародних партнерів у напрямі оновлення транспортної інфраструктури, залишається невирішеною низка ключових питань, що стримують повноцінну структурну модернізацію системи. Невирішена частина проблеми полягає у відсутності системної інтеграції управлінських, фінансових, технологічних та екологічних аспектів модернізації транспортної системи України. Без узгодженого підходу до реформування інституцій, фінансування, цифровізації та екологізації транспортної галузі структурна модернізація залишиться фрагментарною.

Формулювання цілей статті. Метою статті є дослідження стратегічних напрямів структурної модернізації транспортної системи України.

Виклад основного матеріалу дослідження. Сучасна, ефективна та стійка транспортна система не лише сприятиме зростанню конкурентоспроможності національної економіки, але й зміцнить обороноздатність держави, забезпечить стабільні зв'язки між регіонами, сприятиме розвитку туризму та підвищенню якості життя громадян. Модернізація транспортної інфраструктури для України – це не просто технічне завдання, а стратегічний напрям державної політики, що формує основу майбутнього сталого розвитку та інтеграції у європейський простір [1, с. 359]. Вона має передбачати не лише оновлення інфраструктури, але й глибоку структурну трансформацію, що охоплює організаційні, технологічні та інституційні зміни.

До основних напрямів структурної модернізації транспортної системи України відносяться наступні [3; 5]:

перший, інтеграція з європейською транспортною мережею (TEN-T). Участь України в Транс'європейській транспортній мережі (TEN-T) відкриває нові стратегічні можливості для поглиблення економічної інтеграції з Європейським Союзом [11]. Ця співпраця сприяє формуванню сучасних міжнародних транспортних коридорів, зокрема за напрямками «Балтійське море – Чорне море» та «Карпати – Одеса», які здатні стати ключовими артеріями для руху товарів і пасажирів між Північчю та Півднем Європи.

Одним із головних завдань на цьому етапі є гармонізація технічних і нормативних стандартів: узгодження ширини залізничних колій, систем сигналізації, митних процедур, правил безпеки та управління рухом [16]. Впровадження європейських практик дозволить не лише забезпечити сумісність української інфраструктури з європейською, але й підвищити конкурентоспроможність національної логістичної системи [9];

другий, розвиток мультимодальних перевезень. Майбутнє транспортної галузі України – за мультимодальністю, тобто безперервною взаємодією різних видів транспорту в єдиному логістичному ланцюгу [10, с. 119].

Сучасна економіка потребує швидкого, зручного та передбачуваного переміщення вантажів, а тому ключову роль відіграє створення мережі інтермодальних терміналів, логістичних хабів і портових кластерів. Необхідним є впровадження цифрових платформ для управління потоками, що дозволить синхронізувати графіки руху, мінімізувати затримки на стиках «залізниця – порт» чи «авто – залізниця» та забезпечити повну прозорість доставки. Формування таких рішень зробить Україну невід’ємною частиною європейської системи ланцюгів постачання;

третій, цифровізація транспортної галузі [2, с. 47]. Цифрова трансформація є основою модернізації транспортного сектору. Впровадження технологій «розумного транспорту» (Smart Mobility), систем GPS-моніторингу, електронних квитків, інтелектуальних систем управління дорожнім рухом та автоматизованого обліку вантажів дозволить створити прозору, безпечну й ефективну транспортну екосистему. Ключовим елементом цього процесу має стати Єдина транспортна інформаційна система України – цифровий простір, який об’єднає державних, муніципальних і приватних перевізників. Така інтеграція забезпечить оперативний обмін даними, аналітику в реальному часі та ефективніше планування транспортних потоків на національному рівні;

четвертий, екологічна трансформація [15, с. 192]. Сучасна транспортна політика України має базуватися на принципах «зеленої» економіки. Перехід до екологічно чистих видів транспорту є не лише вимогою часу, але й частиною європейського курсу країни. Основними напрямками екологічної трансформації є розвиток електротранспорту, залізничних перевезень як найбільш енергоефективного виду транспорту, інвестиції у водневі технології, створення інфраструктури для заряджання електромобілів та стимулювання використання альтернативних видів палива. Поступове зниження споживання викопного палива та скорочення викидів парникових газів сприятимуть покращенню екологічного стану міст і регіонів;

п'ятий, відновлення транспортної інфраструктури після війни. Війна завдала значних руйнувань транспортній інфраструктурі України, тому її відновлення стало національним пріоритетом [12, с. 91]. Йдеться не лише про реконструкцію мостів, доріг, залізниць, портів і аеропортів, а й про переосмислення принципів їхнього розвитку. Керівним підходом має стати концепція *build back better* – «відбудовувати краще». Це означає, що замість простого відновлення слід створювати сучасні, енергоефективні та стійкі об'єкти, здатні витримувати виклики майбутнього. Відновлена транспортна інфраструктура має не лише відновити мобільність країни, але й стати основою економічного зростання, інтеграції з ЄС та підвищення якості життя громадян.

Реалізація структурної модернізації транспортної галузі потребує комплексного підходу, який охоплює низку стратегічних напрямів:

1. Розроблення та впровадження Національної транспортної стратегії до 2030 року, що має стати базовим документом для формування довгострокової політики у сфері транспорту. Особлива увага повинна приділятися гармонізації національного законодавства з нормами Європейського Союзу, виконанню євроінтеграційних зобов'язань і впровадженню сучасних стандартів безпеки, екологічності та енергоефективності [8].

2. Залучення інвестицій шляхом розвитку механізмів державно-приватного партнерства (ДПП), що дозволить активізувати участь бізнесу у фінансуванні, будівництві та управлінні транспортною інфраструктурою. Використання ДПП сприятиме підвищенню ефективності реалізації проєктів, зниженню навантаження на державний бюджет і забезпеченню стабільного розвитку галузі (див. табл.1.). Опитування у бізнес секторі підтверджує, що 67 % транспортних компаній планують інвестиції у 2025 році за рахунок власних коштів (61 %), боргове фінансування (30 %), гранти (9 %) [14].

**Таблиця 1. Потреби в інвестиціях транспортної системи України
станом на 2025 рік**

Джерело	Оцінка інвестиційних потреб у транспортному секторі
Organisation for Economic Cooperation and Development (OECD) «Ukraine Economic Surveys: Ukraine 2025»	близько 73.7 млрд. дол. США (для 2025-2035 рр.)
World Bank / уряд України / інші	близько 78 млрд. дол. США (потреби у транспорті)
UkraineInvest	Прямі ушкодження: млрд. дол. США млрд. дол. США; реконструкційні потреби: 73.3 млрд. дол. США

Джерело: систематизовано та згруповано на основі [13;14;17].

Європейський інвестиційний банк (ЕІВ) виділив 50 млн. євро на модернізацію залізниць України з кордонами ЄС. Наша держава планує інвестувати понад 100 млн. дол. США власних коштів на відновлення портової інфраструктури, а також ще у проєкти на 200 млн. дол. США (зерновий термінал). Загалом, за оцінками, реконструкція транспортної інфраструктури України до 2030 року потребуватиме близько 77.5 млрд. дол. США – з них значна частина може бути покрита приватним капіталом. Європейським інвестиційним банком (ЄІБ) ухвалено фінансування на 16,5 млн. євро для оновлення громадського транспорту у містах України (зокрема Київ, Миколаїв, Івано-Франківськ, Одеса) [13, с. 45].

3. Активізація співпраці з провідними міжнародними фінансовими інституціями – Європейським банком реконструкції та розвитку (ЄБРР), Світовим банком і Європейським інвестиційним банком (ЄІБ). Розширення партнерства з цими організаціями надасть змогу не лише залучити додаткові фінансові ресурси, але й отримати доступ до передових технологій, управлінського досвіду та експертної підтримки. Світовий банк повідомляє, що з лютого 2022 року було мобілізовано близько 38 млрд. дол. США фінансування та зобов'язань для України, з них понад 29 млрд. дол. США вже виплачено. У документі банку також вказано, що для транспортного сектору України оцінена потреба у реконструкції в розмірі 77,5 млрд. дол. США на період 2025-2035 років [17, с. 24].

Пошкодження транспортної інфраструктури після повномасштабного вторгнення: дороги та мости – близько 60 % всіх збитків транспорту (33 %

державні дороги та мости, 10 % місцеві, 17 % комунальні). У портах України збільшено транзит вантажів: в 2024 році – 97,2 мільйонів тонн, що на 57 % більше ніж попередній період. Укрзалізниця перевезла 174,9 млн. тонн вантажів, що на 17,9 % більше ніж у 2023 році. Експортний трафік збільшився на 51,2 % по відношенню до 84,67 млн. тонн [6, с. 24].

Реформування системи державного управління у сфері транспорту є ключовим чинником забезпечення стійкого розвитку транспортної інфраструктури України. Сучасні виклики, пов'язані з інтеграцією у європейський транспортний простір, цифровізацією логістичних процесів та переходом до екологічно сталих перевезень, вимагають глибокої структурної модернізації [4, с. 12]. Реформа повинна охоплювати оптимізацію організаційних структур, удосконалення регуляторних механізмів, запровадження прозорих фінансових процедур та посилення міжвідомчої координації. Особливу увагу слід приділити підзвітності, відкритості та узгодженості дій між усіма рівнями управління – від центральних органів до місцевих адміністрацій. Така системна трансформація створить умови для підвищення конкурентоспроможності транспортного сектору, залучення інвестицій, зменшення корупційних ризиків і забезпечення довгострокової стабільності транспортної політики держави (див. табл. 2).

Таблиця відображає комплексну стратегію структурної модернізації транспортної сфери України, яка спрямована на підвищення ефективності управління, забезпечення прозорості, безпеки перевезень та поступову інтеграцію з європейським транспортним простором [7, с. 119]. Вона демонструє системний підхід до оновлення транспортного сектору, що передбачає поєднання організаційних, регуляторних, фінансових, інфраструктурних та антикорупційних змін. Запровадження цієї стратегії орієнтоване на реалізацію ключових принципів євроінтеграції, цифрової трансформації та відкритості управлінських процесів. Реформа покликана створити сучасну, ефективну та конкурентоспроможну транспортну систему [5] здатну забезпечити стале економічне зростання, підвищення мобільності населення та поліпшення якості транспортних послуг відповідно до європейських стандартів.

Таблиця 2. Структурна модернізація транспортної системи України

Напрямок реформи	Основні завдання	Очікувані результати	Відповідальні суб'єкти
1. Оптимізація організаційних структур	Скорочення дублюючих функцій органів управління. Розмежування повноважень між центральним, регіональним і місцевим рівнями. Впровадження електронного урядування у транспортній сфері.	Зменшення бюрократичних процедур. Підвищення швидкості ухвалення рішень. Покращення управлінської ефективності.	Кабінет Міністрів України, Міністерство розвитку громад, територій та інфраструктури, місцеві адміністрації.
2. Підвищення ефективності регуляторних механізмів	Гармонізація нормативної бази з вимогами ЄС Впровадження ризик-орієнтованого підходу до контролю Створення єдиної системи моніторингу транспортних послуг.	Зменшення адміністративного тиску на бізнес. Підвищення безпеки перевезень. Прозорість регулювання.	Міністерство інфраструктури, Державна служба з безпеки на транспорті. Антимонопольний комітет.
3. Прозорість фінансування та інвестицій	Впровадження механізмів державно-приватного партнерства (ДПП). Цифровізація бюджетного процесу. Громадський моніторинг використання коштів.	Залучення інвестицій у транспортну інфраструктуру Зменшення корупційних ризиків. Раціональне використання державних ресурсів.	Міністерство фінансів, Рахункова палата, громадські організації.
4. Інтеграція у європейський транспортний простір	Реалізація Угоди про Спільний авіаційний простір. Розвиток Транс'європейських транспортних коридорів (TEN-T). Уніфікація стандартів безпеки та екологічних вимог.	Підвищення міжнародної конкурентоспроможності. Розширення транзитного потенціалу. Доступ до європейських ринків.	Міністерство інфраструктури, ЄС, міжнародні партнери.
5. Забезпечення підзвітності та відкритості управління	Створення відкритих реєстрів транспортних даних. Впровадження системи публічної звітності. Розвиток антикорупційних інструментів.	Довіра громадськості до транспортної політики. Ефективний громадський контроль. Зниження рівня зловживань.	Національне агентство з питань запобігання корупції, громадські ради, медіа.

Джерело: систематизовано та згруповано на основі [8;9;11].

Висновки та перспективи подальших розвідок у даному напрямі.

Структурна модернізація транспортної системи України – це не лише технічне оновлення доріг, мостів, залізниць чи портів. Це масштабна та багатовимірна реформа, яка охоплює модернізацію управлінських підходів, впровадження цифрових технологій, екологічну трансформацію та гармонізацію з європейськими стандартами. Йдеться про створення єдиної, ефективної та безпечної транспортної екосистеми, здатної забезпечити швидке, комфортне та стає пересування людей і вантажів у межах країни та за її кордонами.

Успішна реалізація цієї стратегії стане потужним каталізатором економічного зростання, прискорить відновлення інфраструктури після війни, сприятиме регіональному розвитку й підвищить інвестиційну привабливість держави. Модернізований транспорт здатен не лише з'єднати міста й регіони, але й відкрити нові можливості для логістики, туризму, промисловості та міжнародної торгівлі. Україна на сьогодні має унікальний історичний шанс –перетворити транспортну систему з застарілої спадщини минулого на інноваційний каркас майбутнього розвитку, що відповідатиме вимогам сталості, цифровізації та енергетичної ефективності. Така трансформація стане не просто кроком уперед, а символом оновлення країни, її інтеграції до європейського простору та утвердження сучасної та конкурентоспроможної держави.

Література

1. Веприцький Р. Можливості розвитку транспортної інфраструктури: Україна в системі залізничної інфраструктури європейських країн. Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ. 2022. №4. С. 355–361.
2. Дмитрієва О. І., Аділов Е. К. Формування комплексу інфраструктурного забезпечення інноваційного розвитку транспортної

інфраструктури на засадах цифровізації. Проблеми і перспективи розвитку підприємництва. 2021. № 1. С. 45–55.

3. Когут М.В., Содома Р.І., Демчина В.Р. Розвиток транспортної інфраструктури як фактор підвищення глобальної конкурентоспроможності. Економіка та суспільство. 2024. Випуск 60.

4. Комчатних О.В., Петровська С.І., Редько Н.О. Сучасний стан та перспективи розвитку транспортної інфраструктури України. Причорноморські економічні студії. 2021. Випуск 64. С. 11–16.

5. Михайличенко К. М. Відновлення транзитного потенціалу як чинник підвищення конкурентоспроможності України. Стратегічні пріоритети. 2022. № 4.

6. Никифорок, О., Ільченко, С. (2025). Європейська стратегія екологізації транспорту: логіка нормативного забезпечення. Економіка України. № 68. 09 (766). С. 3–21.

7. Панченко В.В. Розвиток міжнародної транспортної сфери крізь призму реалізації транспортної стратегії в Україні. Юридичний науковий електронний журнал. 2023. № 12. С. 118–120.

8. Про схвалення Національної транспортної стратегії України на період до 2030 року та затвердження операційного плану заходів з її реалізації у 2025–2027 роках. Постанова Кабінету Міністрів України від 27 грудня 2024 р. № 1550.

9. Смерічевський С.Ф., Райчева Л.І., Михальченко О.А. Проблеми і перспективи модернізації транспортного комплексу національної економіки. Економіка та суспільство. 2022. Випуск 38.

10. Соколова О. Є. Розробка сценаріїв сталого розвитку транспортної системи України. Вісник Вінницького політехнічного інституту. 2021. № 5. С. 117–125.

11. Хайнас Р. М. Транспортна система України: потенціал, ризики та можливості зовнішньоекономічної співпраці з країнами ЄС. Інвестиції: практика та досвід: зб. наук. праць. 2024. № 12.

12. Шульц С.Л., Луцків О.М. Проблеми функціонування транспортної інфраструктури та логістики України в умовах воєнного часу // Регіональна економіка. 2022. № 2 (104). С. 85–93.

13. Cerniglia Floriana and Saraceno Francesco (eds)/ Investing in the Structural Transformation: 2024 European Public Investment Outlook. Cambridge, UK: Open Book Publishers, 2024. 195 p.

14. Dlugosch, D., M. Glanville, J. Hooley, F. Ozturk and B. Westmore (2025), “Understanding the weakness in business investment: A cross-country analysis”, *OECD Economics Department Working Papers*, No. 1836, OECD Publishing, Paris. 21 p.

15. Mayeres, I. (2025), ‘European Union Transition to Green Energy in the Transport Sector’, in Zen, F., F. Kimura, and A.J. Purwanto (eds.), *Fiscal Policy to Support the Green and Just Energy Transition*. ERIA Research Project Report FY2024 No. 28, Jakarta: ERIA, pp.188–229.

16. Prytula K., Melnyk M., Kurowska-Pysz J., Ivasyk H., Kalat Y., Leshchukh I. Economic and Functional Dimensions of the Development of International Transport Corridors in the Context of Globalization. *Фінансово-кредитна діяльність: проблеми теорії та практики*. 2024. Т. 2 (55).

17. World Bank. *Ukraine’s Transport and Logistics System. Current and Prospective Opportunities and Challenges*. Washington, 2022. 59 p.

References

1. Vepritskyi, R. (2022), “Possibilities for the development of transport infrastructure: Ukraine in the system of railway infrastructure of European countries”, *Scientific Bulletin of the Dnipropetrovsk State University of Internal Affairs*, 2022. vol, 4, pp. 355–361.

2. Dmytrieva, O. and Adilov, E. (2021), “Formation of a complex of infrastructure support for innovative development of transport infrastructure on the basis of digitalization”, *Problems and prospects for the development of entrepreneurship*, vol, 1, pp. 45–55.

5. Kohut, M. Sodoma, R. and Demchyna, V. (2024), “Development of transport infrastructure as a factor in increasing global competitiveness”, *Economy and Society*, vol, 60.

4. Komchatnykh, O. Petrovska, S. and Redko, N. (2021), “Current state and prospects for the development of transport infrastructure of Ukraine”, *Black Sea Economic Studies*, vol, 64, pp.11–16.

5. Mykhailychenko, K. (2022), “Restoration of transit potential as a factor in increasing Ukraine's competitiveness”, *Strategic priorities*, vol, 4.

6. Nykyforuk, O. and Ilchenko, S. (2025), “European strategy for the ecologization of transport: the logic of regulatory support”, *Economy of Ukraine*, vol, 68.09 (766), pp.3–21.

7. Panchenko, V. (2023), “Development of the international transport sector through the prism of the implementation of the transport strategy in Ukraine”, *Legal scientific electronic journal*, vol, 12, pp.118–120.

8. Cabinet of Ministers of Ukraine (2024), Resolution “On the approval of the National Transport Strategy of Ukraine for the period until 2030 and the approval of the operational plan of measures for its implementation in 2025–2027”, available at: <http://zakon.rada.gov.ua> (Accessed 22 October 2025).

9. Smerichevsky, S. Raicheva, L. and Mykhalchenko, O. (2022), “Problems and prospects of modernization of the transport complex of the national economy”, *Economy and Society*, vol, 38.

10. Sokolova, O. (2021), “Development of scenarios for sustainable development of the transport system of Ukraine”, *Bulletin of Vinnytsia Polytechnic Institute*, vol, 5, pp. 117–125.

11. Khaynas, R. (2024), “Transport system of Ukraine: potential, risks and opportunities of foreign economic cooperation with EU countries”, *Investments: practice and experience: collection of scientific works*, vol,12.

12. Schultz, S. and Lutskiv, O. (2022), “Problems of functioning of transport infrastructure and logistics of Ukraine in wartime”, *Regional Economy*, vol, 2, pp. 85–93.

13. Cerniglia, F. and Saraceno, F. (2024), *Investing in the Structural Transformation: 2024 European Public Investment Outlook*, Cambridge Press, Cambridge, UK.

14. Dlugosch, D., M. Glanville, J. Hooley, F. Ozturk and B. Westmore (2025), *Understanding the weakness in business investment: A cross-country analysis*, OECD Economics Department Working Papers, Paris, France.

15. Mayeres, I. (2025), “European Union Transition to Green Energy in the Transport Sector”, *ERIA Research Project Report FY2024*, vol, 2, pp. pp. 188–229.

16. Prytula, K. Melnyk, M. Kurowska-Pysz, J. Ivasyk, H. Kalat, Y. and Leshchukh, I. (2024), “Economic and Functional Dimensions of the Development of International Transport Corridors in the Context of Globalization”, *Financial and credit activity: problems of theory and practice*, vol, 2 (55).

17. World Bank. (2022), *Ukraine's Transport and Logistics System. Current and Prospective Opportunities and Challenges*, The World Bank, Washington, USA.

Стаття надійшла до редакції 27.10.2025 р.